మంచి - చెడ్డా

డిసెంబరు నెల, సాయంత్రం అయిదు గంటలు అవనయినా లేదు. చలి ముమ్మరంగా వుంది. ఎలాగయినా ఆఫీసరు కంటబడకుండా, ఒక్క దమ్ము లాగి,మరొక్క అరగంటలో బయట పడదామనుకున్నాడు రఘుపతి.

అరగంట కొట్టింది గోడ గడియారం. ఆ గంట వెచ్చదనంలో, అతనికి టకటక టైపు మిషిను శబ్దం చటుక్కున వినిపించి, ఆ కొన నున్న రమ కేసి చూసేడు.

ఆమె మెడమీదికి స్వెట్టరు కాలరు లాక్కుని, మడిచిన పొట్లం లాగ కూర్చుని, టైపు మిషన్ను టకటక లాడిస్తున్నది.

రఘుపతి అటుకేసి చూడ్డం, ఒక్కసారి కను లెగరేసి గమనించి, వెచ్చగా కినుక్కుమన్నది!

చల్లనిగాలికి విండో టకటక మని కొట్టుకుంది. మళ్ళీ రఘుపతి ఫైళ్ళ గుట్టలో బుర్ర దూర్చేసుకున్నాడు.

కానీ, అతగాడి తలకి రమ కైపు నెక్కించి వదిలేసింది. ఎంతట అరగంట అవుతుందా అని అలుక్కుపోయిన అక్షరాల్లో రమ మొహం చూస్తూ, వుండీ వుడిగీ ఆఫీసరు రూముకేసి, బుర్ర తిప్పి మళ్ళీ రమ కేసి చూస్తున్నాడు.

రమ ఆ ఆఫీసులో టైపిస్టు, నవనాగరికంగా నాజూగ్గా తొలి మలుపులో వున్న యువతి. మగ వాళ్ళకి కయిపు నెక్కించే గ్లామర్ రమ దగ్గర పుష్కలంగా వుంది.

రఘుపతి అమ్మనీ, నాన్ననీ నూరుమైళ్ళ దూరంలో వదిలి, కడుపు చేత పట్టుకుని, యిక్కడ క్లార్కుగా చేరి, గ్రాడ్యుయేట్ అలవెన్సు తీసుకుంటున్న యువకుడు.

నవనాగరికమైన నగరంలో అతడు నేర్చుకున్నది దూబరా. రెండోది రమ స్నేహం.

రమ అతగాడికి డాబుగా వుండడం, ఉక్కబోసే నాగరికతలో చల్లదనం, గడ్డ కట్టించే కొత్తదనంలో వెచ్చదనం ప్రసాదించింది.

రమా -రఘుపతులు థియేటర్లోకి దూసుకుపోడం - దూసుకుపోయే ఆటోరిక్షాలోంచి ఆఫీసరు చూసి కనులు కుట్టుకున్నాడు.

ఆఫీసరుగారి ద్వితీయ కళత్రం అందగత్తె కాదని ఎవరూ అనరు. ముఖ్యంగా అతగాడి వేలు విడిచిన పినతండ్రి కొడుకు రాఘవుడు అనడు.

కానీ, ఆఫీసరు గారికి రమ అంటే కొంత మోజు వున్నది. అది సాధారణంగా అందమయిన ఆడవాళ్ళందరిమీదా అతనికి వున్న సదుద్దేశం. మోజు మాత్రమే!

వృద్ధాప్యంలోనూ, ఎడతెరపి నివ్వని దగ్గుతో మంచంమీద వున్న తన తండ్రి కోసం మందు తీసుకుని యింటికేసి పోతున్న ఉష థియేటర్లోకి దూసుకున్న రమా రఘుపతులను చూసింది.

"అదృష్టవంతురాలు" అనుకుంది రమనుద్దేశించి ఉష.

ఉష అదే ఆఫీసులో యింకొక టైపిస్టు. రంగు నలుపు. మోడస్టీ పాళ్లు ఎక్కువ. ఒక విధంగా ఆమె రంగే ఆమెని ఆఫీసరులాంటి 'ఆపద్బాంధవుల' బారి నుంచి తప్పించింది.

కానీ, ఉషకి తన రంగు వల్లనే రఘుపతితో తనకు పరిచయం కలగలేదే అన్న బాధ ఉండిపోయింది.

ఉద్యోగం తప్పనిసరి అయి, బ్రతుకు భారమైన కారణంగా కలువరేకుల్లాంటి కళ్లూ, తీర్చి దిద్దిన కనుబొమలూ వున్నా. నీరసించిపోయిన ఉష,రఘుపతి లాంటి కుర్రవాణ్ని ఆకర్షించలేకపోతే అది ఆమె తప్పుకాదు.

ఉష, రమా రఘుపతుల కథలోకి వస్తుందని ఎవరూ అనుకోక పోయినప్పటికీ, నిత్యం ఆఫీసులో మిగిలిన గుమాస్తాల చర్చమధ్యకి ఉష పేరు కూడా వస్తూ, నలిగిపోతూ వుండేది.

"మిస్టర్ రఘూ!... రేపు భీమునిపట్నం పిక్నిక్ పోదామా?" అంటూ కిలకిలమని, బుగ్గమీద వెచ్చగా ఒక్క చిటికె వేస్తూ రమ రఘుపతిని డిమాండ్ చేసింది.

పులకించిపోయిరఘుపతి "సరే" నన్నాడు.

చీకట్లో చెరొక దారి పట్టి పోయారు రమా రఘుపతులు.

చీకట్లోనే జేబు తడుముకున్నాడు రఘు.

త్రుళ్ళిపడ్డాడు. ఒక నోటూ కొంత చిల్లరా వుంది. రెండురూపాయల కాయితమో ఒక రూపాయి కాయితమో చూసే ధైర్యం కూడా లేదు అతనికి.

తన తండ్రికి ప్రతి నెల కంటే ఆ నెల పది రూపాయలు తక్కువ పంపినట్లు కూడా గుర్తొచ్చింది అతనికి అప్పుడే!...

కాని, రమ వేసిన చిటికె అతగాడి కింకా, ఆ హేమంత రాత్రిలో కురిసే మంచులో వెచ్చగా అనుభూతి యిస్తున్నది.

రమా దాసుడు ఆ అర్ధరాత్రి అతడజను అబద్ధాలాడి, తాను వుండే యింటిగల పూర్వ సువాసినిగారి దగ్గర పదిహేను రూపాయలు చేబదులు పుచ్చుకున్నాడు.

హేమంత ఋతువులో పిక్‌నిక్ వేసుకున్న యీ నాగరిక జంటని ఎవరూ వెక్కిరించలేదు కానీ, రమ మాత్రం చాలా హుషారుగా వుంది.

భీముని పట్టణంలో గల నరసింహస్వామి దేవాలయం దగ్గర అతగాణ్ణి వెనక్కి వదిలి, కొండ దిగి చరచరమని కదిలింది.

తన పాత బంధువులు ఎవరో ఆ వూళ్లో వున్నారనీ, తానుయిలాగ రఘుపతితో వారి కంట బడటం ఉభయత్రా శ్రేయస్కరం కాదనీ చెప్పి ఒక్క గంటలో తిరిగి వస్తానన్నది రమ.

ఈ లోపుగా రఘుపతి భీమునిపట్నంలోకి తొంగి చూసేడు. అక్కడక్కడ కోట గోడలు, పురాతన చిహ్నాలు, చుట్టూరా కొబ్బరి తోటలు, చిన్న లైట్‌హౌసు పెద్ద మిషనరీ చర్చి, దూరంగా సముద్రంలో కలిసే గోస్తనీ నదీ - ఇవన్నీ చేతులు కట్టుకుని కొంతసేపూ, జేబులో చేతులు దోపుకుని కొంత సేపూ చూసేడు.

అక్కడి పూజారి రఘుపతి వింటున్నాడా, లేదా అని గమనించకుండా - పూర్వం ఇక్కడనే భీముడు బకాసురుణ్ణి వధించినాడనీ, ఇప్పటికీ ఆ చిహ్నాలు కొల్లలుగా వున్నాయనీ, నగర ప్రశస్తి చెప్పుకుపోయేడు.

భీముడు ప్రతిష్ఠించిన ఆ నరసింహస్వామికి రఘుపతి - "నన్ను రమా వల్లభుడను చెయ్యిదేవా!...!..." అని చేతులెత్తి వేడుకొని సగం మెట్లదాకా దిగి, అక్కడ చతికిలబడి సిగరెట్ కేసు తెరిచాడు.

గబగబా వచ్చి రమ అటూ ఇటూ ఎవరూ లేరుకదా అని చూసి, లేరు లెమ్మని స్థిమితపడి "సారీ!... డార్లింగ్!" అన్నది.

తిరిగి వస్తున్నప్పుడు టాక్సీలోంచి రమ ఎవరికో చేతి రుమాలు వూపడం గమనించీ, గమనించనట్లుగా వూరుకున్నాడురఘుపతి.

xxxxxxx

సోమవారం తెల్లవారింది. రఘుపతి గుండె బెంగ పడింది. తాను పోయిన వారం చేద్దామనుకున్న పని చేయలేదు సరికదా, ఆఫీసరు చేసి ఇమ్మన్న అర్జెంటు పని కూడా అలాగే వదిలేసేడు.

ఫస్టు తారీకు మరి వారం రోజులే వుంది. అప్పులు పోను మిగిలింది, ఇంటికి పంపడానికీ, తనకీ ఎలాగ సరిపోతుందో అర్థం అవలేదు.

రఘూ ఉత్సాహం ఏమాత్రం లేకుండా తన బల్ల దగ్గరికి వెళ్లిపోతూ, టకటకమనే రమ మెషీను కేసి చూసేడు. రమ అక్కడ లేదు. ఆఫీసరు గదిలోనుంచి వస్తున్నది. తెల్లని పద్మం లాంటి కనురెప్ప

లెత్తి, వాల్చి తన సీటు దగ్గరికి వెళ్లిపోయింది.

రఘుపతి పూర్తిగా చిత్తయి, ఆఫీసరు రూం లోంచి ఇవతల పడ్డాడు. అతను సూచించిన కారణాలన్నీ ఆఫీసరు మొదలంటా త్రుంచి చివాట్లు పెట్టేడు.

దైన్యంగా మొహం వ్రేలాడేసుకొని రమకేసి చూసేడు. లాలన, ఓదార్పు వెతుక్కోవాలని ఎంత ప్రయత్నించినా ఏమీ కనిపించలేదు అతనికి ఆమె ముఖంలో -

యథాలాపంగా ఉష టేబిల్‌కేసి చూసేడు. దూరంగా వుండే ఆమె చెయిర్ కోసం కళ్ళు పూర్తిగా విప్పి చూసేడు.

ఉష లేదు!... మెషీను ముసుగు మూసి వుంది.

"ఉష? నల్ల పిల్ల! ఎంచేత రాలేదు?" అని అనుకుని, మిగిలిన గుమస్తాలిద్దరూ తనకీ జరిగిన పరాభవం గుర్తించలేదు? లెమ్మని, అనుకుని మామూలుగా పనిలో పడిపోయేడు రఘుపతి.

ఉష ఆ రాకపోడం మరి వారం రోజులు రాలేదు. మలి సోమవారం నాడు ఆ పిల్ల ఆఫీసుకు వచ్చింది. ఆమె చేత టయిపు మిషను దీనంగా టకటక మని కదులుతున్నట్లు వుంది.

ఉష తండ్రి ఉష జీవితాన్ని ఉష నిర్ణయానికే ఒదిలేసి, బ్రతుకు చాలించుకున్నాడు!

తను పోషించి పాలించవల్సిన రెండు పొట్టలకి ఒకటి తగ్గింది-

కానీ, తనని చేతులు చాచి, గుండెల కదుముకుని ఒక్క క్షణమయినా లాలించే అమృత హస్తాలు హరించుకుపోయేయి ఉషకి.

అందరి లాగనే తాను కూడా సానుభూతి చెప్పేడు ఉషకి, రఘుపతి. కానీ, అప్పుడు ఆమె అతనికేసి చూసిన చూపుల్లో లోతు లేమీ అర్థం అవలేదు అతనికి. రఘుపతి కసలు లోతుగా నిశితంగా చూడగల శక్తి మృగ్యం.

రమ కిలకిలమని కెరటాల్లా నవ్వుతూ వుంటే అతడు ఒడ్డునే ఆడుకుంటాడు.

రఘుపతికి రమతో వున్న నాలుగు ఘడియలూ తప్ప మనశ్శాంతి మృగ్యమయ్యింది. అప్పులు చేయడం అలవాటు అయింది. షైరు, థియేటరు కెళ్లడం లాంటివి నిత్య కృత్యాలయినాయి.

ఒకసారి, ఉదయం ఇంకా చలి విరగకుండానే రోడ్డుమీద తారసిల్లిన ఉష, అతన్ని నిలవేసింది-

"మీరు కొంచెం ఆరోగ్యం జాగ్రత్తగా చూసుకోవాలి!...చనువుగా చెప్పేనని మరేమీ అనుకోవద్దు!'' అనేసి, చరచరా కదిలిపోయింది.

"థ్యాంక్స్" అని, ఆమె వెళ్ళినకేసి ఒకసారి దృష్టి సారించి, "జెలసీ!" అంతేఅనుకుని, రఘుపతి హోటల్లోకి చొరబడ్డాడు.

వేడి కాఫీ చప్పరిస్తూ, నల్ల పిల్ల ఉషని అప్పుడే మరిచిపోయేడు.

రెండు టయిపు మిషన్లూ టకటక మంటున్నాయి. సూర్యుడు బారెడుమీది కెగబ్రాకి, తెల్లగా కిటికీల్లోంచి ఎండ పడుతున్నది.

తెల్లని మొహం మీద నల్లని ముంగురులు పడుతూ,నీలం చీరెలో మెరుస్తున్న రమ, కాయితం తీసి, కాయితం తొడుగుతున్నది.

నల్లని ఛాయలోని మెరుగును ఇనుమడింప జేసే తెల్లని చీరె ధరించిన ఉష మెషిను ఆపి,రమ కేసి చూసి, "రఘుపతిగా రెంచేత రాలేదు?" అని అడిగింది.

రమ రుసరుస చూసింది.

ఆఫీసరు గారి గదికేసి ఒక చూపు చూసి, మళ్లీ ఉషకేసి తిరిగి - "ఏదో జ్వరంట!... అయినా, నన్నెందు కడగాలీ నువ్వు?.. నేనే మయినా అతని..." అని కోపంలో మాట మింగేసి, మిషను హాండిల్ని ఖంగుమని ఎడమ ప్రక్కకి లాగింది.

ఉష ఆశ్చర్యపోయింది క్షణంసేపు!

రఘుపతికి అనారోగ్యం అనేసరికి తన వాళ్ళెవరో దూరమయినట్లు ఫీలయ్యింది.

పన్నెత్తి పలకరించిన పాపాన కూడా పోని రఘుపతి మీద తన కున్న ఈ మక్కువ, ఆందోళనా ఎందుకని పదేపదే తిట్టుకున్నది!..

కానీ ఆమె తట్టుకోలేక ఆ సాయంత్రం రఘుపతి రూముకి వెళ్లింది.

రెండ్రోజుల్లోనే చిక్కి మంచానికి బల్లిఅయిపోయిన రఘుపతిని చూసి, ఆమె కళ్లు చెమ్మగిల్లేయి.

రమని తిట్టుకుంది మనసులో ఉష!

మొహమంతా స్ఫోటకం పోసింది రఘుపతికి. ఆదుకుందికి ఉష సిద్ధమయింది.

రఘుపతి పసి పిల్లాడిలా ఏడిచేడు.

తను తల్లికీ, తండ్రికీ ద్రోహం చేసేనన్నాడు!

ఉషని సేవ చెయ్యనివ్వ నన్నాడు!

ఇంటికి ఉత్తరం రాయనన్నాడు!

రమ తన నింత అన్యాయం చేసినత ర్వాత, తన కింక ఉషలాంటి సాధ్వి వూడిగం చేయడం తగదని మొత్తుకున్నాడు!.....

అందం పోయిందన్న బెంగ కంటే, అనుకున్న స్వర్గం చేజారిపోయిందన్న విచారం కంటే,రఘుపతికి ఉష 'ఔదార్యం' ఒక సమస్య అయిపోయింది.

"రఘూ! రమని ఒక్కసారి రమ్మని పిలవనా?" అని ఉష నింపాదిగా అడిగిన మాటలకి, రఘుపతి వెక్కి వెక్కి ఏడ్చేడు!

"ఉషా! నువ్వు నాకు తమస్సు వదిలించిన ఉషస్సువి. నువ్వు ! నన్ను ఇంకా క్షమించవా?...'
' అంటూ వాపోయేడు.

"మీకు నలుపంటే కిట్టదని రమ అంటూ వుండేది. పాపిష్టి దాన్ని నేను నల్లగా పుట్టేను" అని ఉష తిట్టుకుంది.

కానీ అందులోని ఎత్తిపొడుపు రఘూకి గుచ్చుకుంది!

తను నలుపు రంగుని ద్వేషించినందుకే తనకి దేవుడు స్ఫోటకం ఇచ్చేడనిపించింది.

నల్లని రంగయినా తెల్లని మనస్సున్నఉష తన నిప్పుడు చేరదీస్తుందా? - చేరదియ్యాలి అని అతడు భగవంతుణ్ని ప్రార్థించుకున్నాడు.

రఘుపతి కోలుకొని బయటపడేసరికి పూర్తిగా మారిపోయేడు.

కృతజ్ఞతతో ఉషని తలెత్తి చూసే ధైర్యం లేకపోతున్న దతనికి.

కానీ, ఉష చేతుల మధ్య తన భవిష్యత్తంతా చిగురించి, పుష్పించగలదని ఎవరో అతని గుండెల్లో పదేపదే చెబుతున్నారు.

రమ ఒకసారి పలకరించింది సానుభూతిగా మాట్లాడింది. అంతే!

ఒకటి రెండుసార్లు అతని మొహంలోని గుంటలనూ, లోతయిన కళ్లనూ చూసి ఆఫుల్ డార్లింగ్ అన్నది రమ!

రఘుపతికి పూర్తిగా కనువిప్పు అయింది.

నలుపులోని తెలుపు, తెలుపులోని నలుపు పూర్తిగా అవగాహన అయ్యాయి.

రఘుపతి ఉష హృదయంలో ఉషస్సు చూసుకొన్నాడు.

రఘుపతి చూపుల మధ్య ఉష అండ జూసుకొన్నది!

రమ ఆఫీసర్ చెలిమి చూసుకున్నది!

(1958 ఆంధ్రప్రభ వారపత్రిక)